

OVERDENKING

ADVENTSVERWACHTING

Lezen: Jesaja 21: 1 - 12

‘Wachter, hoe lang nog duurt de nacht?

Wachter, hoe lang nog duurt de nacht?’

12En de wachter antwoordt:

‘De morgen komt, en ook de nacht. (Jesaja 21: 11^b - 12^a)

In de decembermaand klinken bekende liederen. Met 5 december in het vooruitzicht komt hoogstwaarschijnlijk ook dit lied voorbij:

“’t heerlijk avondje is gekomen, ’t avondje van...”

Misschien zingen we het zelf. Als was het maar ter wille van de kinderen of kleinkinderen, buurkinderen wellicht.

Ook wordt er gezongen *“Vol verwachting klopt ons hart,...”*

En bij de kinderen, de jonge kinderen, zie je dat zij er echt iets van verwachten.

Vaak is 5 december aanleiding tot een gezellig familiegebeuren.

Als ‘t avondje’ voorbij is hebben velen het gezellig gehad.

Bij anderen geldt; we doen er niet (meer) aan. De kinderen zijn ouder (en wijzer) geworden, of de gezinsomstandigheden zijn veranderd. Het geven van cadeautjes is verplaatst naar Kerst.

Al met al is december voor nogal wat mensen een drukke maand.

Want na Sinterklaas hoor je steeds meer de Kerstliederen. Op tal van plaatsen hoor je *“Stille nacht, heilige nacht,...”*

Zo komt na het ‘heerlijk avondje’ de ‘stille nacht’.

Klopt dat wel? ‘Stille nacht’?

“Midden in de winternacht ging de hemel open; vrede was het overal...”

Geloven de kinderen daar nog in, geloven we zelf daar nog in?

Lijkt Kerstfeest niet meer en meer een traditie/gewoonte in stand houden?

Een vorm, zonder inhoud?

Waar doen we het voor? Gaat het om gezelligheid, een familiefeest, de sfeer?

Net zolang als de kinderen en wijzelf erin geloven?

In de Adventstijd worden we stil gezet.

Dat kan onaangenaam zijn, zeker wanneer je het druk hebt, eigenlijk je druk maakt.

Waar maak je je druk over? Waar ben je mee bezig?

We kunnen erg druk zijn met lijstjes, of het nu verlanglijstjes of boodschappenlijstjes zijn.

In het kerkelijk jaar wordt de Adventstijd gekenmerkt door de kleur ‘paars’. Dat is de kleur die verbonden is met inkeer en boete. Dan gaat het over nadenken over jezelf en je leven.

In nogal wat Kerstliederen komt ‘de nacht’ voor. Dat is begrijpelijk omdat we in de Bijbel lezen dat de Here Jezus in de nacht geboren werd. Hij is geboren in onze nacht, in de wereldnacht.

In de bijbel is de nacht de tijd waarin de duisternis het helemaal voor het zeggen lijkt te hebben, in elk geval probeert te hebben. De nacht probeert zich meester te maken van de mens. Sommige mensen raken verstrikt in het ‘nachtleven’.

Nachten kunnen iets heel onheilspellends hebben. Wie weleens ’s nachts wakker heeft gelegen weet hoe traag de tijd dan lijkt te gaan en wat een onrust er om de hoek kan komen kijken.

In de profetie uit Jesaja 21 wordt ook gesproken over de nacht.

Aan de nachtwaker wordt gevraagd:

‘Wachter, hoe lang nog duurt de nacht?’

Wachter, hoe lang nog duurt de nacht?’

De woorden uit Jesaja 21 hebben een mysterieus karakter.

Bij de vraag die gesteld wordt kunnen we ons nog wel iets voorstellen.

Maar dan het antwoord:

‘De morgen komt, en ook de nacht.’

In de Adventstijd worden we eraan herinnerd dat we de Here God mogen verwachten.

Op Hem kun je wachten.

Op sommige mensen kun je wachten tot je een ons weegt.

Op de Here God kun je vol verwachting wachten.

Want Hij komt echt, Hij komt dichtbij.

We zingen:

“Heer Uw licht en Uw liefde schijnen.

Waar U bent zal de nacht verdwijnen”

Gelet op alles wat er aan de orde is in de wereld en zeker ook gelet op alles wat er aan de orde kan zijn in een mensenleven dringt onophoudelijk de vraag zich aan ons op:

“Hoe lang nog duurt de nacht?”

Het beloftevolle antwoord luidt:

“De morgen komt...”

Jesaja mag getuigen van de overwinning van het Licht op de duisternis.

In de komst van de Here Jezus is het Licht in onze wereld gebracht.

Dat mogen we gaan herdenken en vieren.

Daaruit mogen we leven.

Alleen luidt de boodschap van de profeet:

“De morgen komt, en ook de nacht”

Juist ook met de komst van het Licht lijkt het alsof de duisternis zich nog meer laat gelden, alsof de duistere machten zich niet zomaar gewonnen geven.

En toch, niet de nacht, maar de morgen zal het laatste beslissende woord hebben.

De Duitse kerklieddichter Jochen Klepper (1903 -1942) schreef in de donkere tijd van het Nationaalsocialisme in Duitsland:

De nacht is haast ten einde,
de morgen niet meer ver.
Bezing nu met verblijden
de held're morgenster.

...

...

God lijkt wel diep verborgen
in onze duisternis
maar schenkt ons toch een morgen
die vol van luister is.

Uit Lied 445 (Liedboek, Zingen en
bidden in huis en kerk)

Ds. M. A. Bos